

[A. C. Normann.]

nøjes med halvbomme en hel række steder, hvor man vel ellers havde regnet med at man skulle gå over til bomme tværs over hele overkørslen. Det er ikke, fordi jeg på nogen måde vil være med til at svække kravene til sikkerheden, men dels medfører halvbomme i sig selv en stor forøgelse af sikkerheden i forhold til de mange over-skæringer, hvor man hidtil har nøjedes med blink- eller klokkesignaler, de signaler, som man vel tør gå ud fra er fundet forsvarlige under de givne forhold, og dels betyder halvbomme, at man foruden halvbommene så at sige bare sætter en ekstra spærring op, en bom i færdsdens læside, altså dér, hvor et motorkøretøj forlader banelegemet.

Hvad fodgængere og cyklister angår, er de vel for det første sjældnere udsat for at overse eller overhøre signalerne, for det andet kan disse mere langsomt færdende trafikanter standse straks, og for det tredje har de vel næppe nogen større chance for at overse, at halvbommene er nede. Skulle endelig en ulovlydig fodgænger alligevel gå over, er hans risiko derved formentlig mindre end risikoen ved at gå over en hovedvej, hvor køretøjer færdes over en flere gange så bred vejbane med lige så store hastigheder som togene og med forskellig forsigtighedsgrad hos førerne.

Man skulle altså ved en nærmere overvejelse synes, at to halvbomme på de steder, hvor den hurtige færdsel forlader banelegemet — og det er jo det, der her er tale om — ikke var stærkt påkrævet, og at det, undtagen på meget brede veje, ville være forsvarligt at tage hensyn til den betydelige besparelse, man kunne opnå ved ikke at gå videre end til at supplere de nuværende signaler med halvbomme i højre vejside. Men hvis den højtærede trafikminister kan modbevise dette enten statistisk eller med alvorlige kendsgerninger som støtte, er det klart, at sparehensynet naturligvis ikke på nogen måde må blive afgørende.

Alfred Jensen: Da de foreslåede ændringer efter sagskundskabens opfattelse er forsvarlige, idet de på adskillige punkter øger sikkerheden, samtidig med at de betyder en væsentlig besparelse for statsbanerne, kan den kommunistiske gruppe fuldt ud gå ind for lovforslaget.

Tholstrup: Dette lovforslag er et led i den almindelige tekniske udvikling og må ses ud fra ønsket om at rationalisere, og vi kan selvfølgelig bifalde sådanne anstrengelser, da de jo tilmed bringer besparelser.

Men det er alligevel bemærkelsesværdigt, at vi i dag skal drøfte et lovforslag af denne karakter, der vil medføre omkostninger på 20 000 eller måske 50 000 kr., medens i andre tilfælde store og afgørende spørgsmål, som indeholder store og afgørende principper, afgøres i dølgsmål. Jeg tænker her på det problem, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen tog op den 5. december 1956 (Folketingstidende sp. 1393), og som blev behandlet af det ærede medlem hr. Carsten Raft den 11. december 1956 (Folketingstidende sp. 1617), nemlig spørgsmålet om statsbanernes opkøb af rutebileruter. Dér drejede det sig om halve og hele millioner, om så store principper som socialisering eller privat initiativ, om salg af koncessioner, salg af særret. Dette var noget helt nyt, som man slet ikke kunne tillade sig, og som sikkert er imod dansk lovgivning, men det ordnede man stille og roligt i dølgsmål uden at henvende sig til den folkevalgte forsamling.

Jeg vil gerne spørge, om vi ikke får lejlighed til at se lidt nærmere på disse meget vigtige sager. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om det ikke var bedre, at den slags forhold kom frem, og om vi ikke kan vente os en udtømmende redegørelse for de to konkrete forhold, der har været omtalt i pressen i den senere tid.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for den tilslutning, de har givet dette lovforslag. Den ærede ordfører for retsforbundet gav vel ikke ubetinget tilslutning, men jeg forstod dog hans bemærkninger sådan, at der heller ikke fra hans side var noget at erindre mod forslaget. Jeg skal derefter prøve at svare på noget af det, der er blevet fremført.

Det ærede medlem hr. M. Larsen kritiserede, at man placerede bommene for tæt ind på sporene; jeg skal gerne i anledning af denne udtalelse sørge for, at spørgsmålet bliver taget op til nærmere undersøgelse.

Det ærede medlem hr. Holmberg mente, at spørgsmålet om sikring af færdslen ved